

متن پرسش

۱. در دوستی‌ها چکار کنیم که وابستگی ایجاد نشود چون بالاخره بعد از گذشت چندین سال دوستی بصورت طبیعی وابستگی ایجاد می‌شود؟ ۲. دوستانی داریم که بعلت وابستگی به دوستی‌های خودشان بعد از جدا شدن از همدیگر نمی‌توانند دوری هم را تحمل کنند اینها باید چکار کنند؟ ۳. اینکه امیرالمومنین فرمودند علم یک نقطه است جاهل‌ها آنرا اضافه کردند به چه منظور است؟ ۴. آیا روایات اصول کافی همه‌اش درست است؟ ۵. آیا نزاع بین عقل و عشق وجود دارد و امام حسین با عشق جلو رفت یا با عقل چون بعضی می‌گویند امام حسین کار عاقلانه نکرد عاشقانه کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱ و ۲- این نوع دوستی‌ها به جهت غلبه‌ی قوه‌ی واهمه است که بر عقل حاکم می‌شود و احساساتی به میان می‌آید که عاقلانه نیست. پیشنهاد می‌کنم برای مدیریت واهمه کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» را مطالعه بفرمایید ۳- یعنی حقیقت در مقام خودش کثرت ندارد ولی وقتی هرکس یک بُعد از آن را دید به صورت علوم کثیر در می‌آید و در این حالت هرکسی نسبت به ابعاد زیادی از حقیقت جاهل خواهد ماند ۴- به گفته‌ی شهید مطهری نمی‌توان این را گفت که همه‌ی روایات اصول کافی درست است ولی رویهمرفته کتابی است بسیار قابل اطمینان و اگر در یک روایت هم مطلب به طور ناقص آمده باشد با یک روایت دیگر کامل می‌شود و به همین جهت می‌توان به اصول کافی اطمینان کرد ۵- عقل حساب‌گر بیشتر دنیا را در مقابل ما مهم می‌کند و این عقل با عشق هماهنگ نیست ولی عقل محمدی «صلوة‌الله‌علیه‌وآله» ما را به عشق الهی می‌رساند و در کربلا شما اتحاد بین عقل قدسی و عشق الهی را مشاهده می‌کنید. موفق باشید